

Παπούτσια βαλμένα. Ἀντίθ. ιδ. ἐν λ. ἀφόρετος 1. β) Ἐμβάλλω κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἐβαλα ἔς τὸ φαεῖ ἀλάτι - βούτυρο - νερό - πιπέρι κττ. Ἐβαλα ἔς τὸ γάλα καφέ κοιν. γ) Ἐγγέω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Βάλεν νερόν ᾧς νίφκουμει Χαλδ. || Φρ. Ἐβαλε νερό ἔς τὸ κρασί του (ἐμετρίασε τὰς ἀξιώσεις του, ἔγινε διαλλακτικώτερος) κοιν. δ) Κερνώ κοιν.: Μοῦ ἔβαλε ἓνα ποτήρι κρασί. ε) Διοχετεύω, παροχετεύω κοιν.: Μᾶς ἔβαλαν νερό. || Φρ. Ἐβαλε τὸ νερό ἔς τ' αὐλάκι (ἤρχισε νὰ προκόπη) κοιν. Ἐβαλε τὸ νερό κάτω (παρ-ωχέτευσε τὸ ὕδωρ) εἰς τὴν ὑδρορρόην τοῦ μύλου Πελοπν. (Κλουτσιοχ. Κορινθ. Τρίκκ.) ς) Ἐνδύομαι κοιν.: Δὲν ἔχω τί νὰ βάλλω. Δὲν ξέρω τί νὰ βάλλω κοιν. || Φρ. Τό 'χου πλῆνι βάλε (ἐπὶ ἐνδύματος μοναδικοῦ) Ἰμβρ. || Παροιμ. Φρ. Βάλ' αὐτὰ καὶ βγάλ' αὐτὰ (ἐπὶ πτωχοῦ ἀδυνατοῦντος ν' ἀλ-λάξη ἐνδυμα ἢ ἐπίσης δι' εὐτελοῦς ἀντικαθιστῶντος τὸ παλαιότερον) Ἡπ. ζ) Βυθίζω πολλαχ.: Ἄσμ.

Χρυσὸ μαχαίρι ἄρπαξε | καὶ ἔς τὴν καρδιά τὸ ἔβαλε Ἡπ. Συνών. μ. π. ἡ γ. ω. η) Ἐγκαθιστῶ κοιν.: Μᾶς ἔβαλαν καινούργια βρύσι. Μᾶς ἔβαλαν ἠλεκτρικά ἔς τὸ δρόμο. θ) Εἰσάγω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἐβαλα τὰ ζῶα ἔς τὴ μάντρα κοιν. || Φρ. Ἐβαλα τὸ παιδί ἔς τὸ σχολεῖο (ἐνέγραψα αὐτὸ ὡς μαθητήν). Δὲν τὸν ἔβαλα ποτὲ ἔς τὸ σπῖτι μου (δὲν τὸν ἐδέχθην ποτὲ) κοιν. Σ' οὐ σπῖτι μ' 'κὶ βάλλ' αἶον (δὲν τὸν δέχομαι εἰς τὴν οἰκίαν μου) Τραπ. Χαλδ. Ἡβαλές με κ' ἤβγαλά σε (ὅταν συνιστᾷ τις τὴν φίλην του εἰς φίλον καὶ αὐτὸς δολίως φερόμενος τὴν κάμνει ἰδικήν του) Νάξ. (Ἀ-πύρανθ.) Τὰ ἔβαλα τὰ πρόβατα ἔς τ' γαλατᾶ (πωλήσας τὰ ἀρ-νία συνεφώνησα μετὰ τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ παρέχω τὸ γάλα πρὸς τυροκομίαν) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Βάλλω ψωμία (εἰσάγω εἰς τὸν φούρνου) Πόντ. Δὲν εἶμαι βαλιμένος ποτὲ ἔς τὸ σπῖτι σας (δὲν ἤλθα ποτὲ κτλ.) Ἀπύρανθ. ι) Χωρῶ Πόντ. (Οἰν.): Φρ. Ἡ κᾶρα του βάλλει (εἶναι νοήμων). ια) Εἰσάγω, τοποθετῶ πρὸς ἐργασίαν κοιν.: Τὸν ἔβαλε τὸ γό- του ὑπάλληλο σὲ ἐταιρεία. Τὴν ἔβαλε τὴν κόρη της νὰ μάθῃ μοδίστρα κοιν. 5) Κλίνω κοιν.: Φρ. Ἐβαλε κάτω τὸ κε-φάλι ἢ τὰ μάτια (κατησχύνθη). Ἐβαλε τὴν οὐρὰ κάτω ἀπὸ τὰ σκέλη (ὑπεχώρησε κατησχυμένος). Τὰ ἔβαλε κάτω (ἐνν. τ' ἀφτιά, ὑπεχώρησε). 6) Φυτεύω Μακεδ. (Χαλκιδ.) Νάξ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) κ.ά.: Ἐβαλα πατάτα-φασολέες κττ. Βούρβουρ. Ἡβαλα ροβίθια Νάξ. Ἐβαλ' ἀδέλ' Χαλκιδ.

7) Προτρέπω ἢ ἀναγκάζω κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Τὸν ἔβαλαν νὰ τὸ κάμῃ-νὰ τὸ πῇ-νὰ τραγουδήσῃ-νὰ χορέψῃ κττ. Ἦτανε βαλιμένος νὰ τὸν κατηγορήσῃ-νὰ τὸν σκοτώσῃ κτλ. Βάλλθηκε ἀπὸ ἄλλον νὰ τὸν βροῖσῃ-νὰ τὸν μπατσοῖσῃ κττ. κοιν. Δὲ βάρνομαι ἀπὸ κανένα γιὰ κλεψιγὲς Μῆλ. Ἐσὺ ἐβάλθες ν' ἀγκαλῆς με (νὰ με καταγγείλῃς) Τραπ. Εἶναι βαλιμένος ἀπὸ ἄλλον νὰ σοῦ τσοῖ πῇ τσοῖ κουβέδες Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸν ἔχει βαρμένο Κρήτ. Ἦταν βαλ-λῶμένος νὰ τὸν σκοτώσῃ Ρόδ. || Φρ. Ἐβαλε λυτούς καὶ δεμένους (μετῆλθε πᾶν μέ-σον, ἐκίνησε πάντα λίθον) κοιν. β) Ὀρίζω ἢ μισθώνω τινὰ πρὸς ἐργασίαν κοιν.: Ἐβαλα ἀργάτες ἔς τὸ χωράφι. Ἐβαλα μαστόρους. Ἐβαλα μάρτυρα. Ἐβαλα δικηγόρο γιὰ τὴ δίκη κοιν. || Φρ. Ἐβαλα καὶ τὰ πουλλὰ ἀργάτες (μετῆλθον πάντα τὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν) Πελοπν. (Καρδαμ.) || Πα-ροιμ. Ἐβαλαν τὸ λύκο νὰ φυλάῃ τὰ πρόβατα (ἐπὶ τοῦ ἄρ-παγος καὶ κλέπτου ἐπιμελητοῦ) κοιν. || Ἄσμ.

Γιὰ βάλε νροὺς νὰ σκάπτουνε, γερόντους νὰ κλαδεύουν καὶ τὰ κορίτσια τὰ καλὰ σταφύλια νὰ πατοῦνε Βιδυν.

Βάλε με τράφους νὰ χαλῶ κι ἀδέλμα νὰ φυτεύω, βάλε με φαμεγιάκι σου νὰ δῆς πῶς θὰ δουλεύω Κρήτ.

Βάλλω τὸν οὐρανὸ κριτὴ καὶ τοὺς ἁγίους μαρτύρους ἄγν. τόπ. γ) Ὀρίζω, καθορίζω κοιν.: Ὁ καθηγητὴς μᾶς ἔβαλε λίγο-πολὺ μάθημα. Ὁ δάσκαλος μᾶς ἔβαλε ν' ἀντιγρά-φουμε τριάντα ἀράδες. δ) Διορίζω εἰς ὑπουργημά τι ἢ ὑπηρεσίαν τινὰ κοιν.: Ἐβαλαν ἔς τὴν ἐνορία νέον παπᾶ- νέους ἐπιτρόπους. Ἐβαλαν δάσκαλο ἔς τὸ χωριό. Τὸν ἔβαλε ὁ ὑπουργὸς σὲ καλὴ θέσι. 8) Ἐγχειρῶ τι κοιν. καὶ Κα-λαβρ. (Χωρίο Βουν.): Ἐβαλα νὰ μαγειρέψω-νὰ πλύνω-νὰ σφουγγαρίσω κττ. κοιν. 9) Ἐγκαταριθμῶ, συμπεριλαμ-βάνω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): Φρ. Ἐβαλε κι αὐ-τὸς τὸν ἑαυτὸ του μαζί με τοὺς ἄλλους (ἐπὶ ἀνθρώπου μικρᾶς ἀξίας ἐξισοῦντος ἑαυτὸν πρὸς ὑπερτέρους). Μὴ τὸν βάλλῃς αὐτὸν (δὲν ἐπιδέχεται αὐτὸς σύγκρισιν εἴτε ἐπὶ ἔλαττον εἴτε ἐπὶ μεῖζον) κοιν. Ἐβαλες κ' ἐσὺ ἐσὲν μετ' αἰουνοῦς-μετ' ἐμὲν κττ. Κερασ. Μὴ τὸν βάλλ' αὐτόν! (εἶναι ἀνώτερος συγ-κρίσεως) Θράκ. (Αἰν.) 10) Προσθέτω κοιν.: Ἐβαλε ἔς τὸ λογαριασμὸ τόσες δραχμὲς παραπάνω κοιν. || Φρ. Ἐβαλε ἀπάνω (ἐπλειοδότησε). Βάλε ἀκόμα (πρόσθεσε ἀκόμα, οἶον: εἶναι τριάντα εἰσὼν καὶ βάλε ἀκόμα) σύνηθ. Βάλε καὶ βάλε (πρόσθεσε πολλὰ ἀκόμη) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) 11) Δίδω ὄνομα, ὀνοματοθετῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Βάφτισαν τὸ παιδί καὶ τὸ ἔβαλαν Νικόλα κοιν. || Παροιμ.

Ἀκόμα δὲν τὸν εἶδαμε καὶ | Γιάννη τὸν ἐβάλαμε (ἐπὶ τοῦ ἐκφέροντος γνώμην προώρως) κοιν. || Ἄσμ.

Τ' ἔναν νὰ βάλλῃς Δούκαν, τ' ἄλλο Κωσταντῖν Τραπ. 12) Ὑποθέτω πολλαχ.: Βάλε πῶς πεθαίνει αὔριο Λεξ. Δημητρ. (λ. β. ἄ ν ω). || Φρ. Βάλ' νὰ 'μ' ἔγῳ (εἶθε κτλ.) Κεφαλλ. 13) Ἐχω ὑπ' ὄψιν Κεφαλλ.: Βάλε πῶς οἱ κρι-σολογίες ποτὲ δὲν τοὺς ἀπολείπουνε. 14) Ἀποταμιεύω πολ-λαχ.: Γνωμ. Βάλε νὰ βρῇς Ἰόνιοι Νῆσ. 15) Διατιμῶ κοιν.: Τὰ ἔβαλα τ' ἀγγούρια τρεῖς δραχμὲς τὸ ἓνα. Τὰ ἔβαλα τὰ φασολάκια τόσες δραχμὲς τὴν ὀκά.

Β) Μέσ. 1) Διατείνω τὰς δυνάμεις μου, προσπαθῶ κοιν.: Βάλλθηκε νὰ τὸ κατορθώσῃ. Βάλλθηκε νὰ τὸν πιάσῃ. Βάλλθηκε νὰ τὸ κάμῃ. Βάλλθηκε νὰ γίνῃ πρῶτος ἔς τὴν τάξι. || Φρ. Βάλλθηκε γιὰ καλὰ-μὲ τὰ σωστά του κοιν. || Ἄσμ.

Εἰς ὑψηλότατο δεντρί ἐβάλλθηκα ν' ἀπλώσω

κι ὁ κλῶνος εἶναι ὑψηλός, δὲν ἤμπορῶ ν' ἀπλώσω

Ἀθῆν. β) Ἐπιχειρῶ κοιν.: Βάλλθηκε νὰ χορέψῃ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαίρ. 1, 144 (ἐκδ. R Dawkins) «ἐβάρ-τησαν νὰ ἔλθουν». γ) Ἀρχίζω πολλαχ.: Ὁ γέρος ἐβάλ-θηκε νὰ τρέμῃ σύγκορμος Κθεοτόκ. Καραβέλ. 130. Ἐβάλ-θηκε νὰ γελοκλαίῃ αὐτόθ. 143. Τὸ λυχνάρι... ἀνάλαμψε πάλι κ' ἡ κόκκινή του φλόγα ἐβάλλθηκε νὰ χορεύῃ αὐτόθ. 40. Ἐ-βάλθηκε νὰ κλαίῃ με παράπονο αὐτόθ. 18. Τὰ χεῖλη της ἐβάλλθηκαν νὰ τρέμουν Κθεοτόκ. Οἱ σκλάβ. 6. 2) Ἐπέρχε-ται κατὰ νοῦν, κατὰ διάνοιαν Κεφαλλ. Χηλ.: Φρ. Τοῦ βάλ-θηκε (τοῦ ἤλθε κατὰ νοῦν ἢ ἀπεφάσισε) Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Σὲ τοῦτονα τὸ μαχαλᾶ με βάλλθῃ ν' ἀγαπήσω

μὰ ξανθομμάτα καὶ ξανθή, μὰ πῶς νὰ τὸ μιλήσω;

Χηλ.

Πβ. β. ἄ ζ ω, β. ἄ ν ω.

βάμμα τό, ἀμάρτ. βάμμα Κύπρ. βάμμα Θήρ. Κε-φαλλ. Κρήτ. Μεγίστ. Τῆν. κ.ά. βάμμα Κύπρ. βάλλε-μαν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. β. ἄ λ λ ω. Τὸ β. ἄ λ λ ε μ α ν κατὰ τὰ ἐκ τῶν περισπωμένων ρ. παραγόμενα.

1) Τὸ νὰ βάλλῃ τις, βάλλισμον ἐνθ' ἄν.: Τὸ σακκάκι εἶναι δύσκολο ἔς τὸ βάμμα Κρήτ. || Ἄσμ.

Ὅ, τι νὰ δῆς τὴν ὄρνιθα τ' ἀβγὸ νὰ ξενοκάνῃ, δελόγο θέλει σφάξιμο καὶ βάμμα ἔς τὸ τηγάνι

Κρήτ. Συνών. *β. ἄ λ μ ος 1, β. ἄ λ σ ι μ ο. β) Τὸ νὰ ἐγγί-

ξη τις τὸν πόδα κάπου Κύπρ. 2) Τὸ διὰ καταβολάδος φύτευμα ἀμπέλου Τήν. 3) Ὁ πόντος τῆς κάλτσας Θήρ. 4) Καλλωπισμὸς Κεφαλλ.

*βαλμαδαρειό τό, βαλμαρειό Πελοπν.—Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαλμαῖς παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. καὶ τῆς καταλ. -αρειό. Τὸ βαλμαρειό καθ' ἀπλολογίαν ἐξ ἐπιδράσεως τοῦ βαλμαδεῖο.

1) Μέρος ὅπου τρέφονται πολλοὶ ἵπποι Πελοπν. 2) Ἀγέλη ἵππων Πελοπν.—Λεξ. Βλαστ.

Πβ. βαλμαδεῖο.

βαλμαδεῖο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσίνοχ. Λάστ. Σουδεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαλμαῖς παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. καὶ τῆς καταλ. -εῖο.

1) Τὸ σύνολον τῶν βαλμάδων (ιδ. βαλμαῖς 1) Στερελλ. (Ἀράχ.): Πλάκουσι τοῦ βαλμαδεῖο. 2) Ἀγέλη ἵππων Πελοπν. (Λάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Ἄσμ.

Κ' εὐτὺς τελάλη ἔβαλε, ποῖα βαλμαδεῖα τοῦ κάμπου ἄλογο ἔχουν γλήγορο ἄξιο καὶ παλληκάρι

Λάστ.

β) Ὅμας ἵππων διὰ τὸ ἀλώνισμα Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

3) Μέρος ὅπου τρέφονται πολλοὶ ἵπποι Πελοπν. (Κλουτσίνοχ. Σουδεν.)

Πβ. *βαλμαδαρειό.

βαλμαδιάτικο τό, ἀμάρτ. βαλμαδιάτ'κον Στερελλ. (Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαλμαῖς παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. καὶ τῆς καταλ. -ιάτικο.

Ἡ ἀμοιβὴ εἰς εἶδος τοῦ ἀλωνίζοντος ἐπὶ μισθῷ.

βαλμαῖς ὁ, Ἄθ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κύμ. Ὁξύλιθ. κ.ά.) Ἡπ. Θεσσ. Λευκ. Μακεδ. Μέγαρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. Λάστ. Μαντίν. Μεγαλόπ. Μεσσ. Ὀλυμπ. Τριφυλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ.) κ.ά. βαλονμαῖς Εὐβ. (Ὀρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Βοσκὸς ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, βοῶν, βουβάλων κττ. Ἄθ. Ἡπ. Θεσσ. Λευκ. Μακεδ. Μέγαρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λάστ. Μεσσ. Ὀλυμπ. Τριφυλ.): Ἄσμ.

Βάλε βαλμαῖδες 'ς τ' ἄλογα κ' ἕνα σκυλλὶ 'ς τὴν στάνην Καλάβρυτ. β) Ὁ τρέφων ἵππους καὶ παρέχων αὐτοὺς ἐπὶ ἀμοιβῇ δι' ἀλώνισμα ἢ ἄλλην ἐργασίαν Εὐβ. (Ὀρ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Ἀράχ.): Βαλμαῖς μὴ τὰ οὔλα τ', εἰκονοῖ τοιφάλα ἔχ' Ἀράχ. γ) Ὁ ἐπιμελούμενος καὶ διευθύνων τοὺς εἰς τὸ ἀλώνισμα χρησιμοποιούμενους ἵππους Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) Συνών. ἀλογάρις 1 γ. δ) Ἐργάτης ἐλαιοτριβείου μετὰ τοῦ ἵππου τοῦ Πελοπν. (Μεσσ.) 2) Παιδιά κατὰ διαφόρους τρόπους παιζομένη Εὐβ. Πελοπν. (Κυνοῦρ. Μαντίν. Μεγαλόπ.) Σάμ. κ.ά. 3) Τὸ πτηνὸν ὠτὸς ὁ κοινὸς (otus vulgaris) τῆς τάξεως τῶν ἀρπακτικῶν (garaceae), εἶδος γλαυκὸς Πελοπν. (Μεγαλόπ. Μεσσ.)

4) Μεταφ. ὁ ἰσχνὸς τὸ σῶμα, καχεκτικὸς Σάμ.

*βαλματίζω, βαρματίζω Τήν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάλμα.

Φυτεύω διὰ καταβολάδος: Τὸ βαρματίζω τ' ἀδέλι.

*βαλμίζω, βαλμίζον Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαλμαῖς.

Παραβάλλω χόρτον εἰς τὰ ζῶα.

*βαλμὸς ὁ, βαρμὸς Κρήτ. ἐβαλιμὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βάλλω. Εἰς τὸ ἐβαλιμὸς ἔγινεν ἀνάπτου-ξιν συνοδίτου φθόγγου.

1) Τοποθέτησις Κρήτ.: Ἐβγήκε ἀπὸ σίδερον τοῦ πότρου καὶ δὲ γατέχω τὸ βαρμόδον. Συνών. βάλμα 1, βάλσιμο.

2) Εἴσοδος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ.): 'Σ τὸν ἐβαλιμὸν δον μέσα (κατὰ τὴν εἴσοδόν του, ὅταν εἰσῆρχετο).

βάλς τό, κοιν. βάλσι πολλαχ. βάρσι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *valse*.

1) Εἶδος χοροῦ χορευομένου ὑπὸ ζεύγους χορευτῶν: Χορεύω βάλς ἢ βάλσι. 2) Μουσικὸν τεμάχιον ὑπὸ τοὺς ἡ-χους τοῦ ὁποίου χορεύεται ὁ ὁμώνυμος χορὸς: Παίζω βάλς.

βαλσάκι τό, κοιν.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. βάλς.

Χορὸς βάλς μικρᾶς διαρκείας κοιν.: Ἄσμ. Σὰν μπαίνω 'ς τὴν ταβέρνα μὲ πιάνει τὸ μεράκι, σὰν ἀρχινᾷ ἢ λατέρνα νὰ παίξῃ τὸ βαλσάκι

Ἀθῆν.

*βαλσαμάρω, βαλσαμάρω Κρήτ. βαλσαμάρω Παξ. βαρσαμάρω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάλσαμο.

Βαλσαμώνω, ταριχεύω ἐνθ' ἄν.: Τὸν βαρσαμάραν τὸ δεθαμένο γὰ νὰ μὴ μυρίσῃ Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Εἰς τὸ γυαλὸ τὸν πετοῦν νὰ τὸν φάῃ τὸ ψάρι καὶ ἡ Ρουσία τὸν ἀρπᾷ καὶ τὸν βαλσαμάρει

(ἐνν. τὸν πατριάρχην Γρηγόριον Ε') Κρήτ. Συνών. *βαλσαμῶ, βαλσαμῶνω.

*βαλσαμᾶτος ἐπίθ. βαλσαμᾶδος Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάλσαμο καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

Βαλσαμωμένος.

βαλσάμι τό, ἀμάρτ. βαρσάμι Κάρπ. Κρήτ. Μεγίστ. Νίσυρ. Προπ. (Μηχαν.) Ρόδ. Σύμ. βαρσάμ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) βαρτζάμ' Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάλσαμο.

1) Βάλσαμος, ὁ ιδ., Κάρπ. Μεγίστ. Νίσυρ. Προπ. (Μηχαν.) Σύμ.: Ἄσμ.

Ἐπὶ τῇ ἀσιλικᾷ κ' ἐμόσκευα βαρσάμια

Κάρπ.

Τὸν λούζεις, τὸν χτενίζεις τὸν καὶ 'ς τὸ σκολεῖο τὸν στέλνεις κ' ἐκεῖ τὸν δέρν' ὁ δάσκαλος μὲ δυὸ κλωνιὰ βαρσάμι

(ἐνν. τὸν υἱὸν σου) Μηχαν.

Βαρσάμια βάζω μάνταλα, βασιλικὸν περάτες, καὶ βάζω κ' ἀντιμάνταλα τοῦ δυόσμου τὸ κλωνάρι

Νίσυρ. 2) Φάρμακον ἱαματικὸν τῶν τραυμάτων Νίσυρ.: Ἄσμ.

Εἰς τοῦ θανάτου τὲς πληγὰς βαρσάμια δὲ χωροῦσι, μήτε γιαιοτροὶ γιαιοτροῦσι μήτ' ἄγιοι βοηθοῦσι.

3) Εἶδος σταφυλῆς μὲ ρῶγας μικρὰς καὶ μαύρας, ἀλλὰ πολὺ γλυκὰς Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) Συνών. βαλσαμί 1.

βαλσαμί τό, Στερελλ. (Αἰτωλ.) βαρσαμί ΚΣτασι-νοπ. Κρασί 12 βαρσαμί Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *βαλσαμῖς.

1) Βαλσάμι 3, ὁ ιδ., Στερελλ. (Αἰτωλ.)—ΚΣτασινόπ. ἐνθ' ἄν. 2) Οἶνος εὐώδης καὶ διαυγῆς Κεφαλλ.

βαλσαμῖνο τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάλσαμο.

Τὸ φυτὸν ὑπερικὸν τὸ ἐμπετρόφυλλον (*hypericum empetrifolium*) τῆς τάξεως τῶν ὑπερικωδῶν (*hypericaceae*). [**]